

תזרת אביגדור

לימים

ע"פ שיחותיו של הגאון הרב אביגדור מילר זצ"ל
מאת: א. בן-עמי
איורים: יוכבד נדל

פרשת שמות תשפ"ב

אתה הנך בן יחיד!

אנו זקוקים לתרומות כדי לעמוד בביקוש הרב
נא לתרום בעין יפה

להנצחות: 076-599-4020

פרשת שמות תשפ"ב אתה הנך בן יחיד!

"ארוחת ערב!" קראה אמא מהמטבח, כשהיא הניחה את כל רביעיית התינוקים בכיסאותיהם המוגבהים. היא במיוחד ווידאה שחגורתו של משה מהודקת מספיק חזק סביב למותנו בכדי שהפעם לא יוכל לטפס אל מחוץ לכיסאו.

היא הביאה את קעריות ההגשה לשלחן המטבח, והגישה לכל אחד מארבעת התינוקים את הפסטה, קציצות הבשר והפירה.

בו זמנית הפכה רבקה את הקערה שלה מעל ראשה והתחילה לאכול את הפסטה שהיתה כעת תלויה סביב לפניה.

מהצד השני של הבית שמעה אמא דפיקה וצעקה.

לאה, שתמיד רצתה להיות חלק מהעניינים התחילה ליבב בעוד היא ממשיכה לדחוף חופנים מלאים בפסטה אל תוך פיה.

"עזרא, האם אתה בסדר?" קראה אמא, בדיוק כששמואל התחיל להעמיס כדורים של פירה אל תוך הכף שבידו ולהטיס אותם סביב החדר.

בדיוק אז נכנסה איידל אל תוך המטבח כשבידה שיעורי הבית שלה. "אמא, היא אמרה, כשהיא נזהרת לא לדרוך על אף אחת משלוליות רסק העגבניות שהצטברו על רצפת המטבח, אולם מלבד זאת לא שמה ליבה כלל למהומה שהתרחשה במטבח באותם רגעים. "אני **חייבת** לסיים את שיעורי הבית שלי לפני ארוחת הערב, אבל אני לא מבינה את הרש"י הזה. האם את יכולה בבקשה לעזור לי?"

אמא העיפה מבט מרוכז לכיוון שיעורי הבית של איידל, אולם באותו הרגע צלע עזרא אל תוך המטבח עם קרע ענק במכנסיו. "אמא!" הוא קרא. "אני החלקתי וקיבלתי חתך בברך שלי ויורד לי דם וזה נורא כואב! תתקשרי להצלה! אני חייב אמבולנס! חייבים ללכת לבית החולים עכשיו ומיד! אני יצטרך תפרים ודבק, וכנראה אולי גם ניתוח!"

אמא הביטה בבהלה בחתך הקטן שבברכו של עזרא, לא לפני שהסתובבה במהירות חזרה בכדי לתפוס את משה שהצליח לברוח מהחגורה המהודקת והיה באמצע ניסיון של טיפוס על גב הכסא.

"אמא, התלוננה איידל. "למה את לא מתייחסת אלי? האם את יכולה בבקשה להסביר לי את ההבנה ברש"י?"

לאה התחילה למרוח רסק עגבניות על ברכיה כדי שיראה בדיוק כמו הברך של עזרא. שמואל, שעמד כעת בתוך כסאו, הצליח לקלוע כדור של פירה ממש על מטפחתה של אמא. רבקה הביטה במחזה בסקרנות כשהיא מושכת קציצת בשר משערותיה ומקפצה אותה היישר אל תוך פיה.

ברוך השם, בדיוק אז נכנס אבא להציל את המצב והושיט לאמא עזרה. הוא הסיר שאריות הפירה של שמואל, נתן ללאה ללגום משקה בכדי שתפסיק לבכות וקשר את משה באופן בטוח לכיסאו בדרגת התפיסה הגבוהה ביותר הקיימת בחגורה. או אז חבשה אמא את ברכו של עזרא בפלסטר, אבא ניקה את הריצפה מרסק העגבניות, בזמן שהסביר לאידל ברוגע את פירוש רש"י.

רבע שעה מאוחר יותר, כשהקטנים שכבו בבטחה במיטותיהם והבית היה הרבה יותר רגוע, ישבו שאר בני המשפחה לאכול.

"עזרא, איך הברך שלך?" שאלה אמא.

"הרבה יותר טוב" ענה עזרא. "אני מתנצל שהגזמתי. אבל את יודעת, זה קשה לפעמים להיות חלק מכזו משפחה גדולה. לפעמים אני מאחל לעצמי להיות פשוט בן יחיד בכדי שאוכל לקבל את מלא תשומת הלב".

"אבל אתה אכן כן בן יחיד", אמר אבא.

עזרא הביט, בהלם. "האם אתה מתכוון שאיידל, רבקה, לאה, שמואל ומשה הם כולם מאומצים???"

"לא, לא", חייך אבא. "ברוך השם, אתם כולכם הילדים שלנו. אבל אתה הינך גם בנו יחידו של הקדוש ברוך הוא."

"להשם יש בליוני ילדים!" אמר עזרא בבלבול.

"אה, אבל בואו נביט במה שמשה אמר לפרעה בפרשת השבוע", אמר אבא. "הוא אמר בשם השם, 'בני בכורי ישראל' - בני היחיד, הבכור הינו בני - ישראל. וזה אומר שכל אחד ואחד מהעם היהודי נחשב לבנו בכורו ויחידו של השם! הורה, יכול באמת לאהוב כל ילד כאלו הוא הבן היחיד."

"בזמן שלפעמים ישנה תחושה שאינך מקבל אולי מספיק תשומת לב מאמא או ממני, ביכולתינו כן לאהוב אותך כאילו שהינך בנינו היחיד, עזרא. ולמעשה, אתה לא צריך אותנו לטפל בך בכל רגע נתון במשך היום מכיון שהשם מרעיף את השגחתו הבלתי מוגבלת על כל אחד ואחד מאיתנו, בכל הזמנים באהבה בלתי מוגבלת ובסבלנות אין קץ."

"ויש עוד! כלל ישראל ככלל נחשבים גם לבן היחיד של השם. וזה אומר שכיהודים, אנו האנשים החשובים ביותר בעולם. בדיוק באותה הדרך שאמא ואני נבלה יותר זמן עם ילדינו, נעניק וניתן להם ככל יכולתנו, השם דואג לנו כיהודים יותר מאשר הוא דואג לכל אדם אחר בעולם הזה!"

עזרא ואיידל חייכו. "תודה רבה אבא ואמא", הם אמרו שניהם, "על כך שהינכם מגדלים אותנו כיהודים שומרי תורה, עם ההכרה בכך שהיננו בן יחיד ועם סגולה."

שבת שלום ומבורך!